

Najboljši pevec

Pravljica

Sredi širnega gozda so se srečali volk, medved in slavček. Pričeli so se pripraviti, kdo izmed njih ima najlepši glas in kateri je najboljši pevec med živalmi.

"Moj glas je najboljši," je trdil volk. "Kadar jaz zatulim, povsod zbudjam pozornost."

"Lepši je moj glas," je ugovarjal medved, "in pod soncem ni lepše melodije, kot je moje brundanje."

"Res sta veliki in močni zverini, vendar vajin glas ni lep," je dejal slavček. "V petju med živalmi prvo mesto pripada pticam, med njimi pa smo najboljši prav mi slavčki."

Nobeden ni hotel popustiti, vsak je hvalil in povzdigoval svoj glas.

Končno so se domenili, da bodo naprosili lisico Zvitorepko, ki je med živalmi najpametnejša, da ona oceni lepoto njihovih glasov in določi vrstni red.

Volk je stekel po lisico v njen brlog. Razložil ji je, zakaj jo potrebujejo in kakšna naloga jo čaka. Ta je kimajoča z glavo pritrjevala, da razume, kaj volk želi. Malo je pomislila, nato pa dejala: "Veš kaj, volk, obljubim ti, da postavim tebe na prvo mesto med pevci, samo to vedi, da zastoj ne morem delati. Zato pokaži, koliko imaš odprte roke in kaj mi boš za to uslugo dal."

Volk je pozorno poslušal, nato pa brez besed izginil v grmovju. Kmalu se je vrnil in lisici prinesel zadržano kokoš. "Ali bo to dovolj, da zasedem prvo mesto?" je volk ponižno vprašal Zvitorepko.

Lisica ni odgovorila. Kokoško je skrila pod drevesno korenino in že sta se z volkom napotila proti središču gozda, kjer sta ju čakala medved in slavček. Mogočno se je usedla na velik parobek, iz torbice pa izvlekla beležko in svinčnik.

"Presneto!" je na videz vsa nesrečna zastokala lisica. "V svojem brlogu sem pozabila očala. Brez njih

sem skoraj slepa in moram iti ponje. Medved, ali greš z menoj, da nama bo čas hitreje minil?"

Medved se je vabilu odzval in odhlačal z lisico. Bila sta že blizu brloga, ko je Zvitorepka obstala in svojemu spremljevalcu dejala: "Mislim, da veš, kakšna čast je biti pevski prvak v našem širnem gozdu. Vso možnost imaš, da ta naziv podelim tebi, le to mi povej, kakšno nagrado mi boš dal za to."

"Malo počakaj," je dejal medved in izginil.

Vrnil se je z loncem medu in ga dal lisici. Ta se je zadovoljno obliznila, odnesla darilo v brlog, potem pa sta se z medvedom zadovoljna vrnila k volku in slavčku.

Po poti je Zvitorepka napenjala možgane in premišljevala, kako bi zdaj, ko je dobila podkupnino od volka in medveda, opetnajstila še slavčka.

Vrnavši se v središče širnega gozda, je lisica stopila k volku: "Povem ti, da sem že pošteno lačna. Naprosil si me za ocenjevalko, pa bi se spodobilo, da mi s prijateljem medvedom priskrbita malico."

Volk in medved sta se spogledala in stekla v gozd po malico za lačno lisico. Ta je njuno odsotnost takoj izbrala in nagovorila slavčka: "Slavček, zdaj je samo od mene odvisno, kdo bo postal pevski prvak v našem gozdu. Imaš vse možnosti, da to postaneš ti, le preveč skop ne smeš biti. Ti meni priskrbi kakšno darilo, jaz pa te uvrstim na prvo mesto. Se strinjaš?"

"Veš kaj, Zvitorepka," je odvrnil slavček, "ako boš ocenjevala pošteno, potem bom vsekakor prvak jaz. Če boš pa ta naziv podelila volku ali medvedu, tvoje ocenjevanje ne bo pošteno. Sicer pa od mene ne pričakuj nobenih daril, ker sem poštenjak, podkupovanje pa je umazano delo!"

"Slavček, slavček," se je zasmejala lisica, "zakaj si tako starokopiten in kar naprej govoriš samo o

poštenju? Kdo pa je danes še pošten? Povem ti, da prav nihče! Danes je denar sveta vladar: bolj ko si bogat, bolj si ugleden. Seveda pa k ugledu veliko doprinese tudi prvo mesto na takem tekmovanju, kot ga imamo mi danes. Zato, slavček, še enkrat premisli o moji ponudbi! Škoda, res škoda, če je ne boš izkoristil!"

"Ne!" je bil odločen slavček. "Od mene ne boš prejela nikakršne podkupnine!"

Medtem sta volk in medved že prinesla malico za lisico. Hitro je pospravila prineseni obrok, nato pa je dala znak za pričetek tekmovanja.

Na prizorišču so se zbrale številne gozdne živali, ki jih je zanimalo, kako bo tekmovanje potekalo in kdo bo zmagovalec. S ploskanjem so pozdravile začetek prireditve.

Najprej je nastopil volk. Močno je zatulil in njegov glas se je razlegal daleč skozi širni gozd. Za njim se je predstavil medved. Brundal je in brundal, da so se ga že vsi naveličali poslušati. Na koncu je zapel slavček. Odpel je nežno melodijo in mnoge od prisotnih živali so bile prepričane, da bo prav on zasedel prvo mesto.

Zvitorepka je stopila na visok štor in prebrala rezultate: "Ne morem se odločiti," je besedičila, "ali lepše prepeva volk ali medved, zato si bosta prvo mesto delila. Torej sta letošnja pevska prvaka v našem gozdu volk in medved. Obema najlepše čestitam! Zadnje, tretje mesto, pa pripada slavčku, ki s svojim cvilečim čivkanjem prav gotovo ni nikogar navdušil. S to razglasitvijo rezultatov zaključujem letošnje tekmovanje."

Med divjadjo je zašumelo. Večina je Zvitorepkinim ocenam nasprotovala. Najbolj kritičen je bil prav slavček, ki je na ves glas kričal, da ne bo dovolil, da bi njegovo petje ocenjevala lisica, ker ni poštena.

Po dolgem prerekanju so živali le našle skupni

jezik. Strinjale so se s slavčkovim predlogom, da naj nastopajoče živali oceni človek. Sklenile so, da se napotijo v park ob bližnjem mestu, kjer bodo volk, medved in slavček ponovno predstavili svoje glasove. Ljudje, ki bodo nastopajoče slišali, pa bodo povedali, kateri glas jim je najbolj všeč.

V parku so se nastopajoči predstavili po istem vrstnem redu in prvi je nastopil volk. Njegov tuleči glas se je razlegal med drevesi in segal do zadnje hiše v mestu. Ko so ljudje zaslišali volčje tuljenje, so se prestrašeni razbežali in se poskrili po hišah.

Ker so ljudje, ki naj bi ocenjevali nastopajoče, pobegnili, so živali tekmovanje prestavile na naslednji dan.

Toplo sonce je naslednji dan v park spet privabilo številne meščane. Seveda se jim niti sanjalo ni, da imajo gozdne živali nedaleč od njih tekmovanje, kjer izbirajo najboljšega pevca.

Nenadoma se je začulo brundanje. Na jasi pred parkom se je namreč spet zbrala številna divjad in nastopajoči medved se je že oglašal s svojim hrupnim glasom.

"Bežimo, bežimo! Medved nas bo požrl!" so kričali ljudje in preplašeni tekli iz parka.

Živali so tako spet ostale brez občinstva in tekmovanje prestavile na naslednji dan.

Tretji dan je nastopil slavček. Res se je potrudil in iz svojega grla je izvajal najnežnejše glasove. Sprehajalcem v parku je zastal korak in prisluhnili so čudovitemu petju. Radovednost jih je zvalila v slavčkovo bližino. Drobnega pevca so pozdravili z bučnim ploskanjem in vzklikali: "Slavček, najboljši pevec – slavček, naš pevec!"

Volk, medved in lisica so osramočeni zapustili prizorišče, ostala divjad pa je slavčka slovesno razglasila za najboljšega pevca med živalmi.

Franc Tušek